

[Socialministeren]

til yderligere bemærkninger. Det skal også bemærkes, at der ofte i forbindelse med tilbagemeldingerne til kommuner og amtskommuner lægges op til opklarende drøftelser eller rådgivning om konkrete forhold.

Endelig kunne jeg om hr. Jørgen Juniors påstand om socialstyrelsens tiltagen sig en magt, som styrelsen ikke har, blot henviser til den ovenfor citerede bestemmelse i den sociale styrelseslovs § 24. Jeg skal imidlertid gerne begrunde, hvorfor socialstyrelsen er bemyndiget til at varetage en stor del af arbejdet med udbygningsplanerne.

Dette skyldes naturligvis de praktiske hensyn i forbindelse med den meget store opgave, det er at gennemgå og bearbejde 289 udbygningsplaner. Ud fra den gældende opgavefordeling mellem styrelsen og departementet vil det være ganske umuligt for departementet at varetage denne opgave.

Afslutningsvis vil jeg dog gerne tilføje, at udbygningsplanssystemet endnu er så nyt, at det næppe kan antages at have fået sin endelige form. Jeg vil derfor – som det hele tiden har været tilfældet – til stadighed være opmærksom på, blandt andet i samarbejde med kommuner og amtskommuner, om systemet kan bringes til at fungere bedre end i dag.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (8/9 78) af:

Hagen Hagensen (KF):

»Hvordan vil den værdistigningsafgift, der er bebudet af regeringen, stille sig i forhold til arveafgiften, når en ejendom realiseres ved dødsfald?«

(Spm. nr. 1206).

Begrundelse.

Den afgæede skatte- og afgiftsminister har stillet i udsigt, at der vil ske en lempelse af arveafgift i forholdet forældre-børn som følge af de forhøjede ejendomsværdier ved 16. alm. vurdering. En sådan lettelse kan jo gøres illusorisk, såfremt der skal erlægges en værdistigningsafgift af størrelsesordenen 60 procent af forskellen mellem en reguleret overdragelsespris og 16. alm. vurdering med regulering. Det rejser spørgsmålet om delvis konfiskation af ejendomsretten ved den bebudede værdistigningsafgift.

Besvarelse (19/9 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Efter arveafgiftsloven skal der kun beregnes arveafgift af det, der kommer arvingen til gode. Ved opgørelsen af det afgiftspligtige beløb indrømmes der således bl. a. fradrag for særlig indkomstskat af en fast ejendom, som boet sælger.

Det er tanken, at der på samme måde skal indrømmes fradrag for værdistigningsskatten, inden der beregnes arveafgift.

Til *justitsministeren* (12/9 78) af:

Burgdorf (KF):

»Agter ministeren at undersøge sagen vedrørende den 10-årige pakistaner Naseer Ahmed, der af tilsynet med udlændinge og af justitsministeriet er blevet besluttet udvist, og agter ministeren at ændre afgørelsen, så han kan blive i landet?«

(Spm. nr. 1207).

Begrundelse.

I den aktuelle sag forekommer det urimeligt at beslutte en udvisning, fordi drengens bror har udgivet ham for at være sin søn. Naseer Ahmed har boet i Danmark i over tre år, taler flydende dansk og har fået danske kammerater. Det er drengens tarv, der i denne sag må tages hensyn til, og han er ganske uskyldig i, under hvilke forhold hans bror har fået ham til landet. At der har været tilfælde, hvor man har ladet børn blive, fremgår af udtalelser i Berlingske Tidende fra 11. september 1978, hvor politimester Søren Sørensen fra tilsynet med udlændinge udtaler:

»Jeg tror, at vi gennem årene har sendt 7-800 »falske sønner« hjem. Kun 3-4 gange har vi ladet dem blive, men det har været i tilfælde, hvor de har boet her i mere end 5 år og er kommet ind, da de var under 15 år.«

I denne sag er Naseer Ahmed kommet til landet som ikke værende 15 år, og at han ikke har boet her i 5 år, kan ikke være ensbetydende med udvisning, når han er faldet så godt til, som alt tyder på.

Besvarelse (20/9 78):

Justitsministeren (Nathalie Lind):